

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Италианска словна марка „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY“ (№ 472351), за отличаване на стоки от клас 25 и нерегистрирана словна марка „DANIEL & MAYER“, използвана в Италия във връзка с „производство и продажба на облекло и аксесоари“.

Решение на отдела по отмяна: Частично уважава искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение и неправилно прилагане на член 8 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 8 октомври 2010 г. — MOL/Комисия

(Дело T-499/10)

(2010/С 346/102)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Будапеща, Унгария) (представители: N. Niejahr, lawyer, F. Carlin, Barrister и C. van der Meer, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, или
- при условията на евентуалност, да се отмени обжалваното решение в частта, в която се разпорежда възстановяването на суми от жалбоподателя, и
- да се осъди ответникът да заплати направените от него съдебни разноски и разноските, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2010) 3553 окончателен на Комисията от 9 юни 2010 г., с което се обявява за несъвместима с общия пазар помощта, предоставена от унгарските власти на унгарското дружество Oil & Gas Plc („MOL“) вследствие на споразумение, сключено между MOL и унгарската държава, с което дружеството фактически се освобождава от увеличението на таксите за миннодобивни дейности в резултат на изменение на унгарския Закон за минното дело (Hungarian Mining Act) от януари 2008 г. [Държавна помощ С 1/09 (ex NN 69/08)]. В обжалваното решение жалбоподателят се определя като получател на твърдяната държавна помощ и с решението се разпорежда Унгария да възстанови помощта, заедно с лихвите от жалбоподателя.

Жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на своите искания.

На първо място той посочва, че ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че продължаването на разрешителните за миннодобивни дейности на жалбоподателя през 2005 г. и последващото изменение на Закона за минното дело през 2008 г., разглеждани заедно, представляват непра-

вомерна и несъвместима държавна помощ и като е разпоредил възстановяването на тази твърдяна държавна помощ заедно с лихвите от жалбоподателя. По-специално жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС, като е приел, че:

- споразумението за продължаване от 2005 г. и изменението на Закона за минното дело от 2008 г., разглеждани заедно, представляват мярка за държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС,
- твърдяната мярка за помощ е селективна въз основа на погрешния извод, че съответната референтна рамка е разрешителният режим, а не Законът за минното дело,
- с твърдяната мярка за помощ на жалбоподателя се предоставя предимство независимо от обстоятелството, че жалбоподателят плащал по-високи такси за миннодобивни дейности и по-високи разходи спрямо тези, които би дължал при липсата на твърдяната мярка за помощ или вследствие на изменението на Закона за минното дело през 2008 г., както и че във всеки случай Унгария действала като икономически оператор и споразумението за продължаване било обосновано от икономически съображения,
- с твърдяната мярка за помощ се нарушавала конкуренцията, макар другите участници на пазара да не са платили по-високи такси в съответствие с изменения Закон за минното дело.

На второ място и при условията на евентуалност, жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 108, параграф 1 ДФЕС, като не е разгледал споразумението за продължаване (което не е мярка за държавна помощ в периода между неговото сключването през 2005 г. и изменението на Закона за минното дело през 2008 г. и е станало държавна помощ едва с влизане в сила на изменението на Закона за минното дело от 2008 г.) с оглед на правилата, приложими към съществуващите помощи.

На трето място и отново при условията на евентуалност, ако Общият съд приеме, че мярката представлява нова помощ, жалбоподателят твърди, че като е разпоредил възстановяването на суми от жалбоподателя, ответникът е нарушил член 14, параграф 1 от Процедурния регламент, тъй като с това възстановяване се нарушават оправданите правни очаквания на жалбоподателя за стабилност на споразумението за продължаване и принципа на правната сигурност.

Жалба, подадена на 19 октомври 2010 г. — Dorma/СХВП — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Дело T-500/10)

(2010/С 346/103)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Германия) (представител: P. Koch Moreno, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)